

fremgang jo været større, end man kunne forvente, i den periode.

Kl. 17.20

Der mener jeg faktisk, Tyrkiet bliver behandlet på samme måde. De bliver ikke behandlet bedre, og de skal heller ikke have nogle særlige, lettere regler, men jeg mener, at dette med optagelseevnen er ret vigtigt. Lad os sige: Vi har nu en båd, vi har en masse passagerer i båden, og så kommer der pludselig en masse mennesker og springer ned i båden, og båden synker. De, der sprang ned i den, har ingen glæde af det, og de, der var i den, har bestemt heller ikke nogen glæde af det. Derfor skal vi jo på optagelsestidspunktet være sikre på, at Europa økonomisk, socialt, arbejdsmarkedsmæssigt er i en situation, hvor det er til fordel for både Tyrkiet og Europa, at man forenes.

Jeg er også helt enig i, at man skal stoppe rejseriet mellem Strasbourg og Bruxelles. Nu er det altså traktatfæstet, og Domstolen har jo også bekræftet traktaten, med hensyn til at Europa-Parlamentet skal holde, jeg tror, det er 12 møder i Strasbourg. Så det kan kun ændres ved en traktat, og det er jo så dér, jeg er enig med hr. Svend Auken og fru Holmsgaard i, at det ville være smart, at man kunne få lavet en pakke til sidst, som gør det acceptabelt for Frankrig at lade Europa-Parlamentet holde faste møder i Bruxelles. Det vil jo også være mere spiseligt for borgerne, at man ikke ser det rejseri og de dyre omkostninger.

Fru Holmsgaard havde en masse konkrete ting, som jeg godt vil gå ind på. Vi er helt enige om, at EU selvfølgelig er den politiske sammenlutning, som kan tage teten inden for miljø og gerne også trække Amerika med, for så batter det jo først rigtig noget. Vi ligger også i spidsen med hensyn til CO₂-målene. Jeg tror, hr. Svend Auken kan bekræfte, at der vist ikke er nogen landegruppe, som har sat så kraftige mål for sig selv som den europæiske landegruppe vedrørende CO₂-målene. Så der er vi altså i front.

Jeg er også enig med fru Holmsgaard i, at energiforsyningen, energisikkerheden, men nok så meget forskelligheden i energikilderne – at vi får forskellige vedvarende energikilder, men også at vi får forskellige energileverandører – er utrolig vigtig i fremtiden, ikke alene for europæisk velfærd og økonomi, men jo også for kvaliteten af miljøet. Det vil betyde meget, og jeg kan sige til fru Holmsgaard, at det har vi som udenrigsministre her for nogle måneder siden sat i front som noget af det arbejde, der skal laves af

hensyn til Europas forsyningsikkerhed, men også af hensyn til den politiske uafhængighed i fremtiden. Det er divergering og mere vedvarende energi. Det er jo også noget, regeringen har lagt meget vægt på i forbindelse med planen for 2007-2013 om forskning i energiteknologi.

Vi er også enige, vil jeg sige til fru Holmsgaard, om, at EU skal bruge sin vægt til at forbedre vilkårene uden for Europa, altså den militære og civile krisestyring. Der kan vi jo ikke være med i den militære på grund af forbeholdet, men vi kan være med i den civile. Det er meget, meget vigtigt, og vi er jo også med, hvor vi kan, i den civile krisestyring. Vi ser også, hvordan EU påtager sig opgaver rundtomkring i verden ikke alene i Europa, på Balkan, men jo også i Afrika med militær og civil krisestyring. Det er noget, vi kan, og det er noget, vi skal bruge.

Derfor er det også noget sludder, som hr. Rune Lund fik fyret af indledningsvis, at EU er et liberalistisk-militaristisk projekt. Et militaristisk projekt! EU har ikke engang en hær, så det er meget svært at se et militaristisk projekt i et område, der ikke engang har en hær. Hvad det liberalistiske angår, er det også så som så, for det er jo, som fru Holmsgaard er inde på, borgerne via det politiske system, der skal styre markedet og sætte reglerne for markedet. Så kan man spørge, om der er nok eller ikke nok, men meningen er, at man styrer markedet.

Det gør man også f.eks. gennem miljøreglerne, der styrer man jo markedet, og det gør man på mange andre måder, også gennem liberaliseringen. Gennem liberaliseringen har man jo tvunget virksomhederne ved at lukke flere ind på markedet til at øge kvaliteten og sænke priserne, og det er også en politisk beslutning. Det var en EU-politisk beslutning med disse liberaliseringer, som har været til fordel for borgerne, og som går videre.

Så kan jeg sige til hr. Rune Lund, at problemet tværtimod er, at der er for mange regler i EU. Det, man for øjeblikket prøver at gøre op med i EU, er det enorme regelværk. En dereguleringsproces er der nok brug for, og der har jeg set, at den tyske regering nu siger det samme, som vi sagde for, jeg tror, det er 2 år siden, hvor vi startede det fra den danske regerings side i EU, at vi skal af med 25 pct. af regelværket i EU. Så jeg tror nok, at det kun er i Enhedslisten, man kan se et liberalistisk-militaristisk projekt dér.

Jeg har nævnt det med menneskehandel til fru Anne Grete Holmsgaard, som jeg er lige så